

Írta:

2015. május 02. szombat, 13:13

Ő volt aki halkán bölcsőd fölé hajolt:
Ő volt,aki néked altatódalt dalolt.
Tündérmesét mesélt halk téli estéken,
Ahogy ott pihentél csöndben az ölében.
És, hogy boldog legyen játékos kis élted.
Jóságos életét adta volna érted...
Ő volt ki éretted oly sokat fáradt...
Szeresd, nagyon szeresd az édesanyádat!

Ő az aki soha meg nem haragszik rád,
Aki küld a mennybe érted forró imát.
Akárhova dob is sorsod szilaj keze,
Mindenüvé kísér féltő szeretete.
Akármerre jársz is, akármerre bolygol,
Ily nagy szeretettel soha, sem találkozol.
Nehogy szólni találj valaha rá vádat!
Szeresd,nagyon szeresd,az édesanyádat!

Ezt az érted égő, áldott szelíd lelket
Soha meg ne bántsad, féltve melengessed.
Kinek édesanyját elvette az Isten,
Meg nem szerzi többé semmiféle kincsen,
Segítsd könnyíteni ezer apró gondját,
Simogasd meg puhán érted bús homlokát.
Töröld le a könnyeit, ha tépi a bánat.
Szeresd, nagyon szeresd az édesanyádat!